

Rázným krokem vyrazil nejkratší cestou přímo k místu činu. Znal svůj rajon stejně jako své zlodějíčky. Nebylo divu, vždyť také kousek odtud vyrůstal.

„Zde četníci!“ ozvalo se předpisově na tmavém nároží a mladík v uniformě, který komisaře okamžitě poznal, vystoupil ze stínu a zasalutoval.

Zastávka mu zlehka pokynul rukou. Stále ještě nemohl dostat z hlavy obavy o nemocného synka, ale věděl, že zakrátko se bude soustředit pouze na případ. Ostřížím zrakem mapoval okolí. Měl vynikající postřeh a všechno si hned ukládal do paměti. Jen zatím nevěděl,

co může považovat za podezřelé či nápadné. Ale až to zjistí, přesně si vybaví každou podrobnost.

Před vstupem do dvora domu číslo popisné 255 se zastavil. Pečlivě si prohlédl vrata, popraskané stěny, které na omítku mohly už jenom vzpomínat, i tmavé kočičí hlavy na zemi. Potom se postavil zády k vratům a pomalu, pozorně a velmi pečlivě se rozhlédl po ulici. Hlavy zvědavců přilepené na sklo protilehlých oken pod jeho pronikavým pohledem okamžitě zmizely. Teprve po několika minutách se komisař Zastávka otočil a vstoupil do dvora.

Ten byl teď, až na tři četníky, kteří hlídkovali u nešťastné hromádky zakryté světlou pytlovinou, téměř prázdný. Jen v rohu stál nevysoký rozložitý muž v krátkém černém kabátě s černou čepicí a tiše plakal.

Ke komisaři se ihned připojil vrchní strážmistr Kyselka. Oba muži se pozdravili krátkým pokývnutím. Znali se a nepotřebovali zbytečná slova. Společně vyrazili rovnou k místu, kde ležela mrtvá dívka. Jeden z četníků k nim přistoupil s lucernou, aby měli na svoji smutnou práci světlo.

„Nehýbali s ní,“ podotkl vrchní strážmistr a rukou si nervózně otřel čelo. „Poznali, že je mrtvá. Jen jedna žena se jí pokusila nahmatat pulz.“

Zastávka se zhluboka nadechl a odhrnul pytlou z křehkého dívčího těla.

„Přeražená páteř,“ řekl tiše vrchní strážmistr, „chudák holka.“

Komisař souhlasně přikývl.

„Zřejmě má i prasklou lebku,“ sklonil se k dívčině tváři a opatrně se špičkami prstů dotkl dosud chladnoucího čela.

Potom zdvihl hlavu vzhůru k pavlači.

„Musela přepadnout z rohu z horního patra,“ pokračoval vrchní strážmistr, když viděl komisařův pohled, a ukázal rukou směrem ke klenutému pavlačovému stropu. „Padala přímo dolů.“

I teď komisař na jeho slova pouze přikývl. Muži znali svou práci a zkušenosti jim umožňovaly téměř přesně odhadnout sled událostí.